

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 19C/97/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112231841
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kučerová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2015:1112231841.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudkyňou JUDr. Zuzanou Kučerovou v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSŤ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom Pribinova ul. č. 25, 811 09 Bratislava, zastúpený splnomocnenkyňou: Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36 864 421, so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, proti žalovanej: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh žalobcu na prerušenie konania zo dňa 04.05.2015 doručený dňa 04.05.2015 zamietá.
- II. Súd žalobu vo veci samej zamietá.
- III. Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou zo dňa 17.9.2012 doručenu Okresnému súdu Bratislava I dňa 27.9.2012 domáhal, aby súd medzitýmnym rozsudkom určil, že žalovaná je zodpovedná za škodu, ktorá vznikla žalobcovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava I, pretože tento nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 101300001 dĺžníkom: X. Q., Q. XX.XX.XXXX, (ďalej len povinný), v zákonom stanovenej lehote a rozsudkom rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi z titulu majetkovej škody sumu 125,- eur a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 275,- eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku a náhradu trov konania. Ďalej žalobca v žalobe uviedol, že žalobca je právnickou osobou, ktorá vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažnej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov a v pozícii oprávneného v exekučnom konaní navrhol písomným podaním, a to postupom podľa § 38 Exekučného poriadku, zvolenému súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere povinným, pričom po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor pridelil registráciou exekučnej veci číslo EX 13875/2010. Súdny exekútor predložil návrh žalobcu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom na príslušný Okresný súd Bratislava I a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd túto žiadosť prijal na ďalšie konanie, čím došlo k zákonnému založeniu jeho povinnosti zaoberať sa danou žiadosťou a rozhodnúť o nej v rámci priznanej právomoci a to v zákonom ustanovenej dobe.

V exekučnom konaní je založená zákonná povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu.

Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti, nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenom čase, ale až dňa 26.11.2010 a to rozhodnutím o poverení. K rozhodnutiu o poverení tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby s omeškaním viac ako 5 mesiacov. Dôkazom je súdny spis registrovaný súdnym exekútorom pod č. EX 13875/2010.

Žalobca nedisponuje rovnopisom exekučného titulu, ani rovnopisom príslušného návrhu na vykonanie exekúcie, ktorý by obsahoval dátum doručenia súdu aj preto, že ho doručoval súdnemu exekútorovi, nie súdu. Žalobca ďalej uviedol, že popísaný postup exekučného súdu hodnotí ako nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, pretože v predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie rozhodnutia pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa žalobca v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si žalobca uplatňuje náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Žalobcovi vznikla majetková škoda v sume 125,- eura predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočnenou vo veciach správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom. Žalobca vynaložil v tomto období 70,- eur na správy pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov, 40,- eur na udržiavanie a správu informačného systému, 15,- eur na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovovaním urgencií, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde.

Zároveň si žalobca uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 275,- eur, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48.ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup okresného súdu je dôsledkom jeho nesústredenej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prieťahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv žalobcu. Nesprávny úradný postup exekučného súdu vystavil oprávnené záujmy žalobcu riziku zániku povinného, riziku zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, riziko insolvenčnej povinného.

Žalobca si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie (spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu) sumu 275,- eur, žalobca uskutočnil výpočet nároku alikvotným pomerom 55,- eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu, pričom upozornil, že v danej veci bol exekučný súd bezdôvodne nečinný necelých 5 mesiacov, t.j. 170 dní.

Žalobca uviedol, postupoval podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. a písomnou žiadosťou požiadal žalovanú o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, žalovaná však do podania žaloby na žiadosť pozitívne nereagovala, preto podal túto žalobu.

Žalobca vo svojom návrhu zároveň vzniesol námietku zaujatosti všetkých sudcov tunajšieho súdu, ako aj sudcu, ktorým bola vec náhodným výberom pridelená, zároveň žiadal rozhodnúť o prikázaní veci inému súdu v zmysle §12 O.s.p.

Žalovaný vo Vyjadrení k žalobe zo dňa 22.01.2014 uviedol, že žalobca v žalobe síce uviedol časť dôkazov, najmä odkazuje na exekučný spis, ale v skutočnosti prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd,

napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša sám, uviedla, že zo žaloby nie je ani zrejmé, či si žalobca uplatňuje nárok z titulu nesprávneho úradného postupu z dôvodu prietáhov, z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia alebo z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, pričom má za to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, túto právomoc má napr. predseda súdu alebo Ústavný súd Slovenskej republiky. Dňa 23.4.2012 boli žalovanej doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23.4.2012 a vzhľadom na skutočnosť, že už dňa 27.9.2012 boli okresnému súdu doručené žaloby, je zrejmé, že žalobca ich nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, keď poškodený podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. sa môže práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci domáhať na súde až po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, preto má za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Žalobca neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí, a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorého prerokovanie sám požiadal, preto nárok žalobcu nepovažuje za predbežne prerokovaný.

K nesprávne úradnému postupu žalovaný uviedol, že prax už dávnejšie ukázala, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli sudy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok, najmä v prípadoch existencie dôvodov podľa § 45 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Žalobca v odôvodnení odkazuje na citáciu § 44 ods. 2 EP účinného od 1.6.2011, podľa ktorého súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie. Ustanovenie § 41 ods. 2 písm. d) EP znie: „Podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených“. Z uvedených ustanovení EP jednoznačne vyplýva, že 15 dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule. Žalovaný tiež poukázal na znenie § 41 ods. 2 písm. d) EP platné pred 1.6.2011, ktorý v tom čase znel: „vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených“. Argumentácia žalobcu je v interpretácii vyššie uvedeného nefundovaná a nepravdivá a § 41 ods. 2 písm. d) EP sa správne aplikoval na rozhodcovské rozsudky aj pred 01.06.2011.

Žalovaný tiež spochybnil namietané prietahy v súdnom konaní, pretože tieto neboli konštatované v súlade s a § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. (v znení účinnom od 1.1.2013), podľa ktorého „pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní, možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, zo žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, z právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov“. Žalobca si teda vo vzťahu k predpokladom posúdenia existencie zbytočných prietáhov v konaní nesplnil ani povinnosť tvrdenia ani povinnosť preukázania a teda žalovaný vzhľadom na uvedené nepovažuje existenciu prietáhov v konaní za preukázanú.

K uplatnenej škode Žalovaný namietal, že žalobca ju vyčíslil len na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov, ktoré spočívajú v administratívnych výdajoch, funkčných výdajoch, mzdových výdajoch, pričom v žalobe neuvádza, či predmetné vecné náklady predstavujú skutočnú škodu alebo ušlý zisk. Žalovaný považuje vyčíslenie majetkovej škody uvedením paušálnych súm za veľmi všeobecne uvedené činnosti za nesprávne a účelové. Odporca má za to, že žalobca ako spoločnosť, ktorá sa zaoberá spotrebiteľskými úvermi k svojej činnosti potrebuje nepochybne a aj využíva informačný systém, ktorý mu poskytuje prehľad poskytnutých úverov. Takýto systém musel využívať nielen počas domnelých prietáhov, ale aj pred týmto obdobím, ako aj po ňom, a to nielen na správu pohľadávok

ktoré boli predmetom exekúcií, ale aj takých, pri ktorých žiadne exekúcie neprebíhali, resp. prebiehali bez namietaných nedostatkov. Akákoľvek výška nákladov na prevádzkovanie a správu informačného systému vznikala žalobcovi bez ohľadu na tvrdené prietahy a jej uplatnenie je účelové. Obdobne tomu tak bude aj pri udržiavaní systému. Vzhľadom na uvedenú žalovaný považuje materiálnu škodu za nepodloženú a nepreukázal, teda žalobca nepreukázal jednak vznik ani výšku škody.

Vo vzťahu k nároku na náhradu nemajetkovej ujmy žalovaný uviedol, že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný, pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe „frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery“ sú irelevantné v predmetnom konaní, keďže si náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatňuje spoločnosť ako právnická osoba, pričom žalobca poukazuje aj na zánik podnikateľských aktivít a plánov, ale tieto nie sú bližšie konkretizované, a taktiež žalobca nespresnil, v čom a ako situácia „ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu“. Pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadostučinením, čo z uvedených žalôb nevyplýva, preto žalovaná nemá za preukázaný tak vznik nemajetkovej ujmy ako ani to, že by sa mala poskytnúť jej náhrada v peniazoch. Podnikateľská činnosť žalobcu podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci, žalobca je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúc slabé finančné a právne vedomie nízkoprijemných osôb, a v takomto prípade aj súdna moc musí pozornejšie skúmať akékoľvek podanie žalobcu, a to najmä v prípade návrhu na vykonanie exekúcie, kde v prípade žalobcu automaticky nastáva zvýšené riziko ohrozenia alebo porušenia práva spotrebiteľa. S prihliadnutím na popísanú charakteristiku podnikateľskej činnosti žalobcu považuje žalovaná za konanie v rozpore s dobrými mravmi, pokiaľ si žalobca uplatňuje nárok na náhradu škody voči štátu, keďže uplatnená škoda mala žalobcovi vzniknúť práve pri spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite žalobcu a súčasne v takejto situácii platí, že aj v prípade porušenia práva žalobcu už samotné konštatovanie porušenia práv musí byť považované za dostačujúce a vylučuje možnosť priznania prípadného nároku žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy voči štátu. Žalovaný ďalej uviedol, že na základe uvedených skutočností zastáva názor, že žalobca nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietanom exekučnom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu, vznik ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy, následne neexistenciu príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom súdu spočívajúcom v tom, že rozhodol o poverení exekútora po uplynutí 15 dňovej lehoty a uplatnenou majetkovou a nemajetkovou škodou. Pre nepreukázanie splnenia základných podmienok pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. žalovaná považuje žalobu za právne neopodstatnenú a žiada, aby ju súd v celom rozsahu zamietol a žalovanej priznal náhradu trov konania.

Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 8NcC/113/2012-21 zo dňa 22.10.2012 rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Bratislava I nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania tejto veci, zároveň odvolací súd nevyhovel návrhu navrhovateľ na prikázanie veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 19C 97/2012 inému súdu.

Súd v predmetnej veci nariadil súdne pojednávanie na 05.05.2015. Riadne predvolaný právny zástupca žalobcu sa na pojednávanie nedostavil. Dňa 04.05.2015 podal návrh na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného pred Okresným súdom v Prešove sp. zn. 7C 6/2010 o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie. K žiadosti predložil fotokópiu Uznesenia Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 11C/355/2012-109 zo dňa 17.12.2014. Zároveň dňa 04.05.2015 podal návrh na zrušenie nariadeného súdneho pojednávania z dôvodu návrhu na prerušenie konania, ako aj z dôvodu, že mu do dnešného dňa neboli doručené rozhodnutia Krajského súdu o vylúčení, resp. nevyhlúčení sudcov Okresného súdu Bratislava I, čo tvorí prekážku v konaní.

Po oboznámení sa so žalobcom uvádzanými dôvodmi na zrušenie súdneho pojednávania súd ustálil, že uvádzané námietky o nedoručení procesných rozhodnutí krajského súdu sú nedôvodné a zjavne účelové. Uznesenie Krajského súdu v Bratislave, č.k. 8NcC 113/2012-21 bolo právnomu zástupcovi žalobcu doručené dňa 20.01.2014, čo vyplýva z pripojenej doručky na čl. 27 súdneho spisu, Uznesenie Krajského súdu v Bratislave, č.k. 2Co 36/2014-32 bolo doručené dňa 14.03.2014, čo vyplýva z pripojenej doručky na čl. 43 súdneho spisu. Uznesenie NS SR č.k. 8Cdo 172/2014 zo dňa 22.01.2015 bolo právnomu zástupcovi žalobcu doručené dňa 06.02.2015, čo vyplýva z pripojenej doručky na čl. 82 súdneho spisu. Preto neexistuje žiadna procesná prekážka, ktorá by bránila súdu pokračovať v konaní.

Právny zástupca žalobcu sa na súdne pojednávanie nariadené na 05. 05.2015 nedostavil, pričom svoju neúčast' neospravedlnil včas a vážnymi okolnosťami, za ktoré nie je možné považovať tvrdené, avšak nepreukázané porušenie procesného práva, preto v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. súd vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti.

Na nariadené súdne pojednávanie sa nedostavil ani žalovaný, ktorý svoju neúčast' ospravedlnil písomným podaním doručeným súdu dňa 05.05.2015, súhlasil s tým, aby súd vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom, vyjadreniami žalovanej, s obsahom exekučných spisov Okresného súdu Bratislava 1 sp. zn. 2Er/1718/2010 a 2 Er 1642/2010 a zistil nasledovný skutkový stav:

Z obsahu spisu Okresného súdu Bratislava 1 sp. zn. 2Er/1718/2010 súd zistil, že dňa 13.12.2010 bola Okresnému súdu Bratislava I doručená žiadosť o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného: žalobcu, proti povinnému X. Q., pre vymoženie pohľadávky 3858,58 Eur s príslušenstvom. K žiadosti bol pripojený návrh na vykonanie exekúcie podaný oprávneným súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfom Krutým zo dňa 28.09.2010, Zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 10.08.2009, predmetom ktorej bol úver vo výške 350,- eur, Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 05883/10 zo dňa 16.07.2010, Poverenie Okresného súdu Bratislava I na vykonanie exekúcie zo dňa 14.12.2010. Z obsahu exekučného spisu tiež vyplýva, že poverenie bolo exekútorovi expedované dňa 28.12.2010. Exekučné konanie doposiaľ nie je skončené.

Z obsahu spisu Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 2Er 1642/2010 súd zistil, že dňa 25.11.2010 bola Okresnému súdu Bratislava I doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného : žalobcu, proti povinnému : Kvetoslava Novotná. Exekučným titulom bol Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SRO 04751/10 zo dňa 10.06.2010. Poverenie bolo exekučným súdom vydané dňa 26.11.2010 a expedované dňa 01.12.2010. Exekúcia doposiaľ nie je skončená.

Predmetom konania je nárok navrhovateľa na náhradu majetkovej škody v sume 125,- eur a náhradu nemajetkovej ujmy v sume 275,- eur. Žalobca žiada uvedenú škodu titulom nesprávneho úradného postupu exekučného súdu Okresného súdu Bratislava I v konaní, ktoré označenom ako č. EX 13875/2010. Nesprávny úradný postup má spočívať v nerozhodnutí o návrhu na vykonanie exekúcie v zákonnej 15 dňovej lehote. Navrhovateľ k žalobe nepredložil žiadne listinné dôkazy za účelom preukázania svojich tvrdení, nevedel označiť ani konkrétne súdne exekučné konanie, v ktorom namieta správnosť úradného postupu súdu uvedením jeho spisovej značky. Označil len osobu povinnú /X. Q./ a exekučné konanie evidované pod sp. zn. súdneho exekútora.

Žalobca nepredložil ani listinný doklad preukazujúci podanie návrhu na predbežné prerokovanie uplatneného nároku na náhradu škodu podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. Skutočnosť, že by žalobca takýto návrh nepodal však žalovaný nenamietal. Jeho námietka spočívala iba v tom, že žaloba bola podaná ešte pred uplynutím zákonnej 6 mesačnej lehoty určenie štátnemu orgánu na vybavenie žiadosti. Keďže súd vo veci rozhodol po jej márnom uplynutí, námietku žalovaného vyhodnotil ako nedôvodnú.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov štát v znení platnom a účinnom ku dňu zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia (ďalej len zákona č. 514/2003 Z.z.), zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. a) bod 1. zákona č. 514/2003 Z. z., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej

moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Podľa ods. 2) Právo na náhradu škody má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa ustanovenia § 16 ods. 4,5 zákona č. 514/2003 Z. z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Podľa ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa ustanovenia § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa ustanovenia § 19 ods. 1 veta prvá zákona č. 514/2003 Z. z., na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode.

Podľa ustanovenia § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z., lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 44 ods. (1) Exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Podľa ods. (2) Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d).

V zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení a vzhľadom na zistené skutočnosti súd dospel k záveru, že žaloba nebola podaná dôvodne. Keďže súd vo veci rozhodoval po uplynutí šesťmesačnej lehoty od prijatia žiadosti o predbežné prerokovanie žalovaným, žalobu tak súd nepovažoval za predčasnú.

Žalobca si v konaní uplatnil nárok na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá majetková škoda a nemajetková ujma mu mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava I v exekučnom konaní uvedenom vyššie. Nesprávny úradný postup okresného súdu mal podľa žalobcu spočívať v tom, že exekučný súd nerozhodol o jeho žiadosti o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie v zákonnej lehote 15 dní. Nesprávneho úradného postupu sa tak mal dopustiť exekučný súd v čase od doručenia žiadosti o zmenu súdneho exekútora do 26.11.2010, kedy malo, podľa odôvodnenia žaloby, dôjsť k vydaniu poverenia súdnemu exekútorovi. Žalovaná sa bránila v

konaní tvrdením, že žalobca existenciu nesprávneho úradného postupu nepreukázal, pretože samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty, neznamená automaticky prieťahy v konaní. Namietal tiež, že žalobca nepreukázal ani vznik škody.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinností orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. V praxi sa vychádza z toho, že ide o prípady vzniku škôd, ktoré boli vyvolané inou činnosťou orgánov verejnej moci, než rozhodovacou. Nesprávnym úradným postupom je tak činnosť spojená s výkonom právomoci orgánu verejnej moci, ak pri nej alebo v jej dôsledku dôjde k porušeniu pravidiel predpísaných právnymi normami pre konanie orgánu verejnej moci alebo k porušeniu poriadku určeného povahou a funkciou postupu. Uvedené ustanovenie zakladá objektívnu zodpovednosť štátu (bez ohľadu na zavinenie), ktorá predpokladá splnenie súčasne troch podmienok, a to nesprávny úradný postup príslušného orgánu verejnej moci, vznik škody poškodenému a príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sa neviaže na vydanie rozhodnutia v predpísanom konaní a s rozhodovaním buď vôbec nemusí súvisieť, alebo naopak ide o taký postup v konaní smerujúci síce k vydaniu rozhodnutia, ktorý sa však bezprostredne v obsahu rozhodnutia neodrazí. Úradný postup nie je možné spravidla upraviť natoľko detailne, aby pokrýval všetky predpísané dielčie kroky, ktoré je potrebné v rámci výkonu právomoci uskutočniť. Správnosť úradného postupu musí byť hodnotená i hľadiskom účelu, ku ktorého dosiahnutiu postup orgánu verejnej moci smeruje.

Vychádzajúc z vykonaného dokazovania považoval súd nárok žalobcu na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava 1 za neopodstatnený. Navrhovateľ predovšetkým nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu v konaní, keďže k žalobe nepredložil žiadny listinný dôkaz na preukázanie svojich tvrdení, napriek tomu, že je účastníkom ním označených exekučných konaní.

Navrhovateľ v konaní nepreukázal ani pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného v konaní, t.j. existenciu základného predpokladu vzniku zodpovednosti štátu za škodu - existenciu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu. Z obsahu exekučného spisu jasne vyplýva, že poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané a expedované v zákonnej 15 dňovej lehote /poverenie bolo súdom vydané nasledujúci deň po doručení žiadosti exekútora o jeho vydanie/, exekučné konanie ešte nie je právoplatne skončené, stále prebieha, preto žalobca nemôže vedieť jeho výsledok, čo je dôležité z pohľadu určenia prípadnej výšky škody. Súdu nie je tiež zrejmé, z akých listín žalobca čerpal pri konštatovaní nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, keď v žalobnom návrhu uvedené dáta sú odlišné od obsahu exekučného spisu, pričom súd dáva do pozornosti, že pri spisovaní žalobného návrhu by úplne postačovalo, keby sa žalobca riadne oboznámil s exekučnými spismi súdneho exekútora EX 13875/2010 za účelom zistenia stavu exekučnej veci.

Keďže v konaní nebol preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu, pričom exekučné konanie stále prebieha, nemohli byť splnené ani ďalšie predpoklady potrebné na úspešné uplatnenie žalobného návrhu, a to vznik škody a existencia príčinnej súvislosti medzi škodou a úradným postupom.

Vo vzťahu k uplatnenému nároku na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy súd dodáva, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal ich vznik. Účastníci konania majú procesnú dôkaznú povinnosť, t. j. povinnosť uviesť dôkaz na preukázanie tvrdených skutočností. Procesný dôsledok spojený s dôkaznou povinnosťou môže mať za následok neunesenie dôkazného bremena. Účastník, ktorý neoznačil dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie za predpokladu, že ním tvrdená skutočnosť nebola inak preukázaná, nepriaznivé následky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe ostatných vykonaných dôkazov. Paušálne vyčíslenie nákladov na správu a udržiavateľnosť pohľadávky bez ďalšieho, nie je dôkazom o vzniku a výške škody.

V časti uplatneného nároku na nemajetkovú ujmu, konajúci súd pre úplnosť dodáva, že nárok žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy nemôže byť nárokom v zmysle §17 ods. 2,3 zákona č. 514/2003 Z.z.,

pretože takýto nárok môže vzniknúť iba fyzickej osobe. Požadovaná náhrada nemajetkovej ujmy nie je podložená zo strany žalobcu akýmikoľvek reálnymi skutočnosťami a dôvody pre požiadavku na jej priznanie sú vymedzené v žalobe len všeobecne a nevzťahujú sa priamo na konkrétnu obchodnú spoločnosť - žalobcu. Odškodnenie právnickej osoby za nemajetkovú ujmu nie je možné vzťahovať na fyzické osoby, ktoré sa na činnosti právnickej osoby podieľajú, keďže im ujma nevzniká priamo, a preto sú postoje a pocity členov riadiacich orgánov a majiteľov žalobcu irelevantné. Zánik podnikateľských aktivít a zánik už vytvorených podnikateľských plánov žalobca žiadnym spôsobom bližšie nešpecifikoval.

Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam dospel súd k záveru, že žiadna škoda, či ujma, žalobcovi v súvislosti s postupom exekučného súdu nemohla vzniknúť.

Žalobca nepreukázal svoj nárok, nepreukázal splnenie základných zákonných podmienok v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. a preto je návrh v celom rozsahu nedôvodný. Sumarizujúc vyššie uvedené je zrejmé, že absentuje prvotná podmienka pre vznik zodpovednosti štátu, a to nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci, ktorý nebol v konaní preukázaný. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov súd návrh žalobcu považoval za neopodstatnený a preto ho zamietol.

Zároveň súd zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania v súvislosti s konaním vedeným na Okresnom súde v Prešove sp. zn. 7C 6/2010, pretože na to neboli zákonné dôvody s poukazom na ustanovenie § 109 ods. 1 a 2 O.s.p.

Podľa § 109 ods. 1 O.s.p. obligatórne súd preruší konanie len ak účastník stratí spôsobilosť konať pre súdom a nie je zastúpený zástupcom s plnomocenstvom pre celé konanie, rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní riešiť, alebo, že rozhodol, že požiadava Súdnym dvorom Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy. Dôvod na prerušenie konania uvedený žalobcom nespĺňa kritéria uvedené v § 109 ods. 1 O.s.p.

Podľa § 109 ods. 2 O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť a prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet. Ako vyplýva z citovaného ustanovenia zákona je možnosťou a nie povinnosťou súdu prerušiť konanie v prípade iného prebiehajúceho konania. Vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania, keď súd nemal preukázaný vznik nároku na náhradu škody pre absenciu nesprávneho úradného postupu, by bolo prerušenie konania nedôvodné a v rozpore so základnými zásadami občianskeho súdneho konania.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, keď plne úspešnej žalovanej náhradu trov konania nepriznal, pretože si ich neuplatnila a ani nepreukázala, že by jej trovy konania vznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Bratislave, dvojmo.

Odvolanie musí obsahovať nasledovné náležitosti :

Z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.